

Bij het overlijden van Eric van der Donk

Arnhem, 12 december 2021

Lieve Eric,

Ik was in de stad om de drogisterijen af te schuimen op zoek naar zelftesten
maximaal twee per klant
als een ware jager-verzamelaar van deze laat-kapitalistische samenleving

we hadden wéér bericht gekregen van de school van onze kinderen:
dit keer moest de oudste in quarantaine

of zoals hij zelf zegt: kwark antenne.

Tussen thuisonderwijs en zoom-werkzaamheden
peurt ons gezin van vijf routinematig heel wat wattenstaafjes in de neus
en vliegen er met onze hoge zelftestbereidheid
handenvol antigeen-cassettes doorheen
die dus hoognodig aangevuld moesten worden.

Ik liep met een tas rammelend van de kartonnen doosjes naar mijn fiets
toen het berichtje binnen kwam dat jij was overleden

wat een vreemde wereld om in dood te gaan

of misschien is de wereld altijd een beetje vreemd
als iemand die je kent
plotseling niet meer op die wereld rondloopt

nou ja

heel goed kenden we elkaar niet,
we deelden een stad en een vak
en mijn vrouw kwam als wijkverpleegkundige wel eens bij je over de vloer

jij was een van de redenen dat ik naar de Toneelacademie wilde
ook alweer een kwart eeuw geleden

en als mensen die je hebt bewonderd sterven
is dat elke keer weer een kleine voorbereiding
op dat onvermijdelijke moment dat je wees zal worden

elk klein afscheid is een oefening in het grootste afscheid

...

ik zit deze dagen vaak in de vroege ochtend op het spoor
ik hou ervan in het donker te vertrekken en langzaam de dag in te rijden
vanuit het zwart langzaam de wereld te zien kleuren

en wanneer de trein langs de bossen rijdt
die nu allemaal het groen wel hebben verloren
mis ik heel even het leven in de bomen
om daarna het uitzicht te zien dat in de late herfst zoveel verder reikt –

je kan door de takken
niet gehinderd door blad
een blik op de horizon werpen

soms biedt een afscheid
al is het maar seizoensgebonden
nieuwe vergezichten

en zo zitten we allemaal in de trein naar het licht
in de hoop dat de rit
ons onderweg een inzicht biedt

Lieve Eric, vaar wel
op deze laatste reis
de horizon over

ik neem nu afscheid van je.